

MOTTATT
19 AUG. 1980

BOLSJEVIK

info

partikrisa og RU.

Dette nummeret av Bolsjevik gis ut for å informere medlemmene i Rød Ungdom om en større diskusjonsbevegelse som for tida pågår i partiet. Denne har sin bakgrunn i en diskusjon som i hovedsak har oppstått i Oslo-partiet. For folk som ikke har hatt inngående kjennskap til situasjonen i Oslo-partiet, har det vært vanskelig å gripe innholdet i de politiske motsigelsene. Vi vil presisere at dette først og fremst er ment som informasjon. Men hvis noen lag har lyst til å diskutere saken i mer organiserte former, så er det jo ingenting i veien for det.

En sentral person i debatten er forhenværende DS-formann i Oslo AKP, som også er medlem av Sentralkomiteen. På et møte i Politisk utvalg tidligere i år ble det vedtatt en kritikk av denne kameraten for å ha benyttet fraksjonelle metoder. Kritikken er seinere stadfesta av Sentralkomiteen, mens deler av debatten i Oslo har dreid seg om uenighet i denne kritikken og krav om at den skal oppheves. I noe av materialet som trykkes i dette BV refereres det til et utmeldt SK-medlem ("reka"). Kameraten var medlem av Sentralkomiteen i AKP (m-l) siden 1973 og har også meldt seg ut, bl a med henvisning til den pågående debatten.

Til dette nummeret har vi valgt å ikke trykke den enorme "hvemsa-hva-hvor-og-når"-debatten som har fulgt i striden om fraksjonisme kritikken, men prøvd å gi materiale som handler om politiske hovedsaker. Sjøl om debatten til nå har vært uklar, går det an å gi et riss av hvilke saker som til nå har vært oppe til diskusjon. Det har bl a vært:

- prioritering av faglig arbeid, kritikk av høyrefeil og økonomisme i det faglige arbeidet.
- om Klassekampen skal fortsette som dagsavis.
- forholdet mellom sentral og lokalt arbeid - partimodellen.
- demokratisk sentralisme, kritikk for brudd på denne, spørsmålstegn ved prinsippet og uenighet om hvordan prinsippet skal praktiseres.
- uenighet om årsakene til krisa i partiets arbeid.
- om partiledelsen bør gå av. Det er stor enighet om at det

- er grunnlag for å kritisere partiledelsen, men svært få har foreslått at partiledelsen skal gå av.
- det er blitt hevdet at partiledelsen ønsker å legge lokk på diskusjonen og hindre kritikk i å komme fram.

Vi oppfordrer medlemmene til å sette seg inn i materialet som står i dette nummer av Bolsjevik. Dersom laga ønsker mer materiale eller å delta i mer diskusjon, kan laget ta kontakt med partiavdelinga på plassen.

Dette materialet gis ut til informasjon, og vi vil foreløpig ikke ta initiativet til organiserte diskusjoner på samme måte som i partiet. Deler av det som diskuteres har vi hatt oppe i forbindelse med diskusjonene som har vært rundt den kritikkbevegelsen som startet i noen distrikter på sommerleirene i fjor. Denne diskusjonen ble foreløpig oppsummert i Rød Ungdom på en demokratikonferanse. Vedtaket fra denne sto trykt i Bolsjevik for mars 1980.

Forøvrig mener vi at situasjonen og motsigelsene i Rød Ungdom ikke er de samme som i partiet. Spørsmålene om hva som er Rød Ungdoms problemer og oppgaver, og hva slags plan vi skal samle oss om for å bygge opp Rød Ungdom igjen, - alt dette må vi vurdere sjølstendig for å finne gode svar på utfordringene vi står overfor. Debatten om RU i 80 åra og om neste årsplan er rammen der disse spørsmålene nå må stilles.

Dersom den diskusjonen som nå pågår i partiet utvikler seg til store prinsippdiskusjoner, vil vi komme tilbake til saken og evtuellet også reise de samme diskusjonene i Rød Ungdom.

Arbeisutvalget i Rød Ungdom.

INNHOLDSFORTEGNELSE :

- side 2. Partikrisa og Rød Ungdom. Sentralstyrets arbeidsutvalg.
side 4. Kriseanalyse til SK. Av forhenværende DS-formann i Oslo AKP (m-1).
side 8. Hva kampen gjelder. Av Pål S [redacted].
side 11. Forsvar parti-enheten og marxist-leninistiske prinsipper. Av Sentralkomiteens arbeidsutvalg.
side 17. Om problemer i partiarbeidet. Uttalelse fra Sentralkomiteen.

VEILEDNING OM LESERЕКKEFØLGE .

Grunnet tekniske problemer er ikke disse artiklene trykt i noen logisk rekkefølge. Det beste er trolig å lese artiklene i kronologisk rekkefølge, dvs i den rekkefølge de er skrevet og trykt. I såfall blir den første artikkelen "Om problemer i partiarbeidet". Dette SK-vedtaket sto først trykt i TF (partiets internblad i mai). Det neste blir da "Kriseanalyse til SK" av forhenværende DS-formann. Det er en kommentar til SK-vedtaket, og sto først i partiets medlemsblad i Oslo i mai. De to andre artiklene fra SKAU og Pål Steigan sto i TF for juni.

ORIENTERING .

I en artikkel som ikke er med i dette utvalget har Pål Steigan gjort rede for en del av begrensningene som ligger i vedtaket "Om problemer i partiarbeidet", bl a at det ikke tar opp at det også finnes venstrefeil og at det har vært gjort alvorlige venstrefeil de siste åra. SK har nå gjort rede for sitt syn på dette i beretninga til partiets kommende landsmøte.

KRISE-ANALYSA TIL SK

Partiledelsen har nå for første gang lagt fram sin politiske analyse av partikrisa. De har og en analyse av hvordan krisa skal overvinnes. Diskusjonen om krisa har pågått svært lenge i partiet, min første skriftlige polemikk om saka er nå over et år gammel. Sjel om den kom i seineste laget er det bra at vi nå har fått Sentralkomiteens

analyse. Jeg oppfordrer kameratene til å studere den nøye, og gi sine kommentarer. Det vil sette nødvendig fart i diskusjonen. Jeg vil derfor bruke all min spalteplass til å kommentere SKs kriseanalyse, og ber derfor om unnskyldning for at annen kritikk av meg foreløpig ikke blir besvart.

MANGLER VED ANALYSA

Jeg har noen almenne invendninger som kan avhjelpes/besvares av SKAU. Jeg stiller derfor noen spørsmål:

- *Dere virker ensidige.* Finnes det noen »venstre»-feil i partiet? Har de evt. hatt betydning for krisa? Ser dere på noen områder vakling mellom høyre og »venstre»-feil? Veit dere av noen »linje»-feil i deres eget arbeid? Er de evt. av høyre eller »venstre»-type?

- *Dere virker udialektiske.* »indre forhold», ? Sentralkomiteen? SKAU? Medlemmene? Hvor stort er avviket? Enda større enn det forrige?

- *Dere er lite konkrete og presise.* Dere sier: »Det blir gjort fraksjonelle feil». Dere sier også: »Mye av årsaken til det (at AU ikke har jobba med planene) er at AU ikke har kunnet konsentrere seg om disse viktige oppgavene på grunn av alvorlige problemer skapt av fraksjonering i Oslo-distriktet». note x). Videre står det: »Det er nødvendig å fordømme fraksjonisme» og »SK understreker samtidig at ledelsen ikke kan tillate noen former for fraksjonisme.» Jeg spør: Finns det landsomfattende fraksjoner? Fraksjoner bare i Oslo? Hvordan skal evt. vedtektenes bestemmelse om behandling av fraksjonelle håndheves?

- Dere forteller at »mange kamerater» i kvinnebevegelsen er mot å bekjempe Sovjets invasjon i Afghanistan innen kvinnebevegelsen. Hvor mange parti-

kamerater gjelder dette? De fleste av partimedlemmene i KF? Våre folk i KFs landsledelse? Om kamerater i dagens situasjon er mot å slåss mot Sovjet i kvinnebevegelsen, mener jeg de bør gå ut av partiet. Derfor er det viktig at dere er presise i beskrivelsen av denne gruppa.

Dette var noen spontane spørsmål. Det er bra med svar i den vanlige »halen» på artikkelen.

BEMERKNINGER TIL DE NYE HØYRETESENE

Jeg oppfatter de programmatisk punktene som en finner i avsnitt 2 som de nye høyretesene. Jeg har ikke tid til mer enn summariske kommentarer: Tese 1: »- Det finns høyreavvik i holdninga til marxismen-leninismen- mao Zedongs tenkning, der det reises kritikk mot grunnleggende marxist-leninistiske prinsipper. - Det finns høyreavvik i holdninga til den proletariske revolusjonen og proletarietats diktatur.»

Jeg støtter denne tese med noen forbehold. Jeg mener det ikke nødvendigvis bør være avvik å kritisere det vi *trur* er »grunnleggende marxist-leninistiske prinsipper». En viktig del av motsigelsene er jo nettopp å skille mellom »grunnleggende prinsipper» og andre mer eller mindre lure ideer. Skal vi finne ut av dette må vi ha en diskusjon. Om en av partene i utgangspunktet stempler motstanderne som »avvikere», går denne diskusjonen dårlig. - Spesielt når den ene parten heter »Sentralkomiteen».

Et annet forbehold er at jeg mener høyreavvik er sauset sammen med en haug »venstre»-avvik. Jeg skal hjelpe SK med litt konkretisering av feila fra SKAU-kameratenes arbeid. Fritt valgte eksempler fra program-diskusjonen:

- Om grønt gras legger seg på jernbanelinja under krig, skal de skytes (»venstre»)
- Programmet »glemmer» at kvinner er dobbelt undertrykte (høyre)

- Programmet går inn for fagforeningsnøytralitet (høyre)
- Partiet gir illusjoner om parlamentarismen (høyre)

SKAUs programarbeid mener jeg faktisk mest er »høyre». Men de kompensere godt for det med »venstre» på andre felt. Skal det absolutt markeres kurs, må den vel kalles vakling mellom høyre og »venstre».

Jeg mener det er alvorlig at marxismen-leninismen-mao Zedongs tenkning er lite brukt i hele partiet, SK inkludert, de siste par åra. For eks. mener jeg det hadde hjulpet SKAU i deres vurdering av de ytre og indre forholdas rolle i forbindelse med partikrisa, om de hadde studert »Om motsigelsen».

Tese 2: »Det finns høyreavvik i synet på sosialimperialismen og de pro-sovjetiske revisjonistene i Norge. - Det er et utbredt syn blandt mange kamerater som arbeider i kvinnebevegelsen at det er feilaktig å kjempe mot Sovjets invasjon i Afghanistan i kvinnebevegelsen.»

Her savner jeg dokumentasjon. Jeg husker partiformannens spekulasjoner i TF om muligheten for en lang, fredelig periode. Det var like før invasjonen i Afghanistan. Jeg mener også at vi i ledelsen sikkert har prioritert sikkerhet og beredskap for lavt. Dette har også vært en under vurdering av Sovjet.

Fordømmelsen av »mange kamerater i kvinnebevegelsen» holder ikke. Som DS-formann har jeg jobba en del sammen med disse kameratene. Jeg mener at beskyldningen om ei sånn sabotasje av kampen mot Sovjet er gal. Det kan godt hende det er gjort feil i taktikken, men den overfornevnnte anklagen mener jeg er uberettiget og ukameratslig, og bør derfor snarest trekkes tilbake.

Et annet avvik i denne forbindelse er derimot reist av kaderen i KF: At vi i partiledelsen i lang tid har hatt liten respekt for deres arbeid, krenka KFs

sjølstendighet. Fremma/stilt oss likegyldig til kvinneundertrykkinga i partiet. At SK og SKAU de to siste åra har gjort lite med kvinnekampen. Denne kritikken er i lten grad besvart. Jeg tror den kan lære oss mer om partikrisa enn SKs angrep på kvinnekaderen.

Tese 3: » Det fins høyreavvik i fht. allianser med DNA, bl.a. i enkelte tilfelle i samband med 1.mai i form av for store politiske konsesjoner.» Jeg mener dette er ei snever vurdering av vår allianse/frontpolitikk. Ser vi mer helhetlig på situasjonen vil vi finne sekteriske linjer og firka-taktikk. Sånne »venstre»-avvik har lenge hjulpet forsøk på å isolere oss, de har svekka vår slagkraft, særlig i det anti-imperialistiske arbeidet. Overslag når vi prøver å korrigere disse linjene, ser jeg som naturlig. Jeg mener faktisk også at SKAU har vært med på dette. Disse nye høyrelinjene vil jeg selvsagt være med på å slåss mot. KKs omtale av politi og ungdom på T-banen er eksempel som virkelig gjør meg sint.

Tilsvarende er jeg uenig i enkelte opplegg for samarbeide 1.mai. Jeg mener også vi noen plasser har gitt for mye politisk for samarbeid med Samorg. Men også dette har SKAU lagt en del av grunnlaget for. Linjene de har sendt ut for sånt samarbeid 1.mai er lite konsekvente. Derfor irriterer det meg at SK lanserer denne kritikken uten å si noe om seg sjøl og AU.

Tese 4: »Det finns høyreavvik i synet på partiet og partimodellen, som bl.a. under vurderer sentral, kommunistisk propaganda og dagsavis, og som over vurderer den reint økonomiske kampens politiske betydning.» Her setter SK saken på huet. Skal dette »avviket» korrigeres med å svekke den allerede ynkelige prioriteringa av dagskampen? I så fall bør dere stryke sjølkritikken deres for manglende faglig arbeid og lage teoretisk begrunnelse for en ny partimodell etter mønsteret »hode

uten kropp». Den strategiske politiske kampen og dagskampen er gjensidig avhengig av hverandre. Jeg mener at det til enhver tid må være samsvar mellom storleken på »sentral, kommunistisk propaganda og dagsavis» og resten av arbeidet og organisasjonen vår. Forøvrig ser jeg en annen kilde til økonomistiske feil. Det er at SKAU overlater hele den faglige kampen til faglig utvalg. Dette vil nødvendigvis splitte den faglige kaderen og deres arbeid fra hele den strategiske kampen. Det svekker båndene til andre kampområder/andre deler av organisasjonen. Faglig Utvalg kan ikke lastes for dette. Her er det SKAUs prioritering som avgjør.

Tese 5: »Det finns høyreavvik i synet på den demokratiske sentralismen, som vil avskaffe direktiver og sentral ledelse av diskusjoner i partiet og vil tillate fraksjonisme.» Jeg har ikke møtt dette synspunktet i partiet. Jeg går ut i fra at dere fortegner ønsket om et sterkere demokrati, bedre mulighet for å jobbe sjølstendig, og ønsket om en skikkelig ledelse av partiet. Jeg mener dere stiller dette for enkelt. Utgangspunktet er den demokratiske sentralismen slik den fungerer nå. Den har mangler. Sentralismen er for svak. Både ved at det ikke ledes og ved at folk ikke følger direktivene de får. Demokratiet svekkes ved at kritikk oppover ikke blir hørt eller blir undertrykt. Jeg mener det er gjensidig avhengighet mellom sentral ledelse og lokal sjølstendighet. Mellom demokratiske retter og sentral autoritet. Derfor er SKs kritikk ensidig når den bare forsvarer sentralisme og direktiver.

Jeg ønsker også å forsvare sentralismen, men ser et styrka demokrati som en absolutt forutsetning. - Rotet som oppsto da den nye RV-organisasjonen ble lansert uten behandling på noe plan i partiet, er et godt eksempel på ekstrem og skadelig »sentralisme». Slike metoder gir anarki i organisasjonen.

Tese 6: »Det finns høyreavvik i synet på kommunistene sjøl, som vil erstatte hardt og oppofrende arbeid med liberalisme.» Er mange partimedlemmer »revolusjonære stuegriser»? Ø. [redacted] påsto det i Morgenbladet. Jeg håpet han hadde liten støtte for dette i partiet. Dessverre har han delvis fått medhold, sjøl om SKs oppfatning er forsiktigere formulert. Sjøl ser jeg imidlertid utrolig mye hardt og oppofrende arbeid i partiet. På tross av svikt i tilliten oppover, manglende hjelp og veiledning, gjerne planer og direktiv.

Noen arbeider mindre fordi de er utslitt. Noen fordi de ikke greier oppgavene de er gitt. Noen fordi de er uenige i linjene de skal jobbe etter. Andre gjør mindre fordi de er sly forbanna på alle overordna organ. Disse tingene kan kritiseres. Men en løser ikke disse problemene med merkelappen »liberalisme».

Etter mitt kjennskap til organisasjonen som DS-formann, mener jeg denne såkalte høyrelinja i synet på kommunistene, spiller en svært underordnet rolle. Derimot mener jeg at både jeg og andre ledende kamerater ofte har krevd for mye, sånn at både enkeltkamerater og partienheter har knekt. Jeg mener vi trenger en granskning av kaderpolitikken vår. Jeg kjenner og har ansvar for knekking av helse, ekteskap og økonomi som følge av rovdrift på partimedlem. Kall gjerne dette et høyreavvik, men likestill det ikke med liberalisme.

ØNSKER SK Å SPLITTE PARTIET?

Jeg tror ikke det. Men skulle jeg laga et SK-vedtak for å splitte ville det sett likedan ut. Jeg legger spesiell vekt på to trekk ved kriseanalyse: For det første setter den hatter, stempel og avvikermerkelapp på en lang serie standpunkt. Dette blandes sammen med stadige utfall mot fraksjonering. Stadige påpekninger av at det finnes riktige og gale kritikker og framgangsmåter. At det må skilles mellom

forskjellige slags motsigelser, uten å konkretisere skillelinjene. - For det andre blir anklagene i tesene stilt svært alment. Det overlates mye til den enkelttestolkning å avgjøre hvem og hva som egentlig kritiseres. Det kan være nyttig i en makt-kamp, men det svekker mulighetene for å enes på rette linjer. Jeg tror tesenes ulne form vil irritere mange. De fleste som har motsigelser til SKAU vil tro SKAU angriper dem. Og dette til tross for at dere understreker at dette gjelder mindretalls-strømninger i partiet.

Slik jeg kjenner Oslo, for eks. fra de siste formannskonferansene, tror jeg at storparten av medlemmene her i byen vil være uenig med analysen deres. Men jeg mener den antagonistiske formen er svært uheldig. Skjerpes diskusjonen ytterligere, er vi over i parodien på en politisk debatt.

Jeg rår dere til å legge fram ei ny analyse. Den bør være mer avdempet, konkret og saklig. Dere bør si mer om historia, demokratiet og jobbinga til oss som sitter i SK,

Eks. DS-formann i Oslo.

Note: x)

Den refererte setninga i SKs uttalelse er i den trykte utgaven (se mai-nr av TF) endra til: «...på grunn av alvorlige problemer i Oslo-partiet.» Grunnen til dette er at kritikken av ex-DS-formann for fraksjonelle arbeidsmetoder på dette tidspunkt ikke var kjent for partimedlemmene på landsplan. Setninga ville derfor også virke nokså uforståelig for medlemmene utafor Oslo, dersom den sto uten forklaring. SKAU har her villet vente men å gjøre kritikken av ex-DS-formannen kjent for landspartiet, med sikte på at han gis anledning til å svare på kritikken i samme nr. av TF.

Red.

HVA KAMPEN GJELDER

- Av Pål S

Til å begynne med vil en partikamp som oftest være ganske forvirrende og uvoersiktig. Diskusjonene kan lett dreie seg om hvem som sa hva hvor og når. Men etterhvert trer de store spørsmåla klarere fram og kampen viser seg å dreie seg om prinsipper. Sann er det også med den partikampen som er under oppseiling i AKP(m-l). I løpet av debatten vil medlemmene bli nødt til å ta stilling til en del helt grunnleggende spørsmål som har betydning for AKP(m-l)s framtid.

1) Gjelder marxismen-leninismen?

En kamerat i SK har meldt seg ut av partiet, fordi han mener at den leninistiske partimodellen har vist seg udugelig gjennom over 30 forsøk på å skape »sosialismen» (hans anførseltegn). En annen kamerat i SK (eks-formannen i Oslo DS) mener at hele partiets politikk må revideres og at vi må omvurdere Stalin og eventuelt fjerne han som klassiker. Dermed er det reist spørsmålsteget ved partiets grunnlag. Dersom en kom fram til at leninismen ikke lenger er gyldig, er det heller ingen grunn til å opprettholde et parti som vårt. Jeg mener at på tross av feil som er gjort av kommunistiske partier og sosialistiske land og på tross av feil vi sjøl har gjort, så har marxismen-leninismen—Mao Tsetungs tenkning bevist sin holdbarhet i alle grunnleggende spørsmål. Dette spørsmålet må partiet ta stilling til.

2) Skal vi ha demokratisk sentralisme eller fraksjonsfrihet?

Det er foreslått at vi skal ha fraksjonsfrihet i partiet, og det er foreslått ulike grader av liberalisering av fraksjons-

paragrafen. Om forslaget fører fram vil det uvergelig føre til flere sentra, til oppløsning av partidisiplinen og til sjuende og sist til oppløsning av partiet. Ikke noe partimedlem kan stille seg likegyldig til hvordan dette spørsmålet blir løst.

3) Skal den økonomiske kampen prioriteres over den politiske kampen og propagandaen?

Det er foreslått at vi skal prioritere ned 1. mai og 8. mars. Det er foreslått at vi skal trappe ned propagandaen og nedlegge Klassekampen som dagsavis. Det er foreslått at vi skal trappe ned det sentrale apparatet. Alle disse forslaga peker i retning av å prioritere den lokale økonomiske kampen over den politiske kampen og til å redusere AKP(m-l) fra et landsomfattende politisk parti til en føderasjon av lokale fagforenings- og borettslagsfraksjoner.

Det har vært ei tid da vi prioriterte den økonomiske kampen for lavt. Men i stedet for å få til en allsidig og balansert behandling av både økonomisk og politisk kamp, finnes det nå ei strømning for å snu forholdet oppned. Dette representerer et økonomisk avvik i partiet, som uten tvil vil sette partiet årevis tilbake dersom det lykkes i å få overtaket. Jeg mener dette økonomistiske avviket også omfatter en innbitt motvilje mot å utnytte valgkamp og parlamentarisk kamp til fordel for arbeiderklassen.

4) Skal vi slåss mot Sovjet i massebevegelsen?

I 1980 har mange lokalavdelinger av AKP(m-l) deltatt i demonstrasjoner med internasjonale paroler som ligger nær opp til bresjnevismen. Paroler som «Alle fremmede tropper ut av Afghanistan» bygger på Sovjets framstilling av forholda i Afghanistan med såkalt innblanding »fra

kinesiske, pakistanske og amerikanske styrker». 8. mars deltok vi i en rekke demonstrasjoner der den internasjonale delen var sterkt prega av »NKP»s innflytelse. Partiets kvinnekader er delt på dette spørsmålet og, et mindretall av disse kameratene går inn for at Kvinnefronten skal slutte å gå imot Sovjet og noen få har også uttalt at det ville være gunstig om tilhengere av okkupasjonen av Afghanistan ble valgt inn i KFs ledelse, for å »få en dialog».

Dette skjer i en situasjon der Sovjet utøver et voldsomt press mot folkene i Vest-Europa for å gjøre dem mjuke. Skal partiet bøye seg for dette presset eller skal vi stå imot? Partikampen vil avgjøre det.

5. Parti og front.

Skal partiet forsøke å ta ledelsen i massebevegelsen og i frontsammenheng, eller er det »utidig» innblanding at partimedlemmer opptrer enhetlig og arbeider for å vinne masseorganisasjoner for partiets politikk?

Vi har utvilsomt gjort feil på dette området, men betyr disse feila at vi skal revidere vårt grunnleggende mål? Kamerater har uttalt at det må bli slutt på at »partiene inkludert AKP(m-l) blander seg inn i kvinnebevegelsen». Andre kamerater har uttalt at de føler seg bundet av et vedtak i en frontorganisasjon uansett hva partiet skulle vedta.

6. Høyrefare eller ikke?

SK har sammenfatta kritikken av de tendensene jeg har nevnt her og pekt på at de utgjør en alvorlig høyrefare. På noen punkter går høyretendensene mye lenger enn de feila som partiet tok avstand fra i 1975. Likevel er det kamerater som mener at det ikke finnes noen høyrefare. Dette er også et stort spørsmål som partiet må ta stilling til.

7. En marxist-leninistisk ledelse?

Noen få kamerater har gitt uttrykk for at de mener partiledelsen må styrtes. Dette er noe ganske annet enn å ha kritikk av ledelsen. Vi i ledelsen har gjort feil og bør kritiseres for det. Jeg har mye kritikk av arbeidet vårt, men jeg mener likevel at kameratene i ledelsen er marxist-leninister. De som går inn for å styrte ledelsen går sjølsagt inn for å erstatte denne ledelsens politikk med en annen politikk. Det er logisk at de som vil nedlegge Klassekampen også vil styrte ledelsen, for de får ikke den nåværende ledelsen til å gjøre noe sånt. Det er logisk at de som vil avskaffe den demokratiske sentralismen og innføre fraksjonsfrihet, vil styrte en ledelse som vil opprettholde

den demokratiske sentralismen. Det er logisk at de som vil trappe ned kampen mot Sovjet vil styrte partiledelsen, for de får ikke den nåværende partiledelsen til å gjennomføre ei sånn nedtrapping.

Det var også denne partiledelsen som gjennomførte oppgjøret med den albanske revisjonismen og som gikk i spissen for å korrigere partiets militærpolitikk. Dette er også spørsmål det har stått strid om. Spørsmålet om ledelsen er derfor ikke i hovedsak et personspørsmål, det er et politisk spørsmål, et spørsmål om kampen mellom ulike politiske linjer. Denne kampen må også partiet ta stilling til.

□

LEDER

FORSVAR PARTI-ENHETEN OG MARXIST-LENINISTISKE PRINSIPPER!

I løpet av våren har det pågått en stor partidiskusjon i Oslo. SK har vedtatt at diskusjonen skal føres over på landsplanet og pålagt SKAU å gjøre rede for sitt syn på partidiskusjonen i TF.

FORSVAR PARTI-ENHETEN OG MARXISTLENINISTISKE-PRINSIPPER!

I løpet av våren har det pågått en stor partidiskusjon i Oslo. SK har vedtatt at diskusjonen skal føres over på landsplanet og pålagt SKAU å gjøre rede for sitt syn på partidiskusjonen i TF.

I denne artikkelen legger SKAU fram noe av det vi ser som de viktigste politiske motsetningene i diskusjonen. I sentralkomiteen har uenighetene de siste månedene i stor grad gått mellom en SK-kamerat som inntil i vår har vært formann for DS i Oslo og SK-flertallet. Vi vil derfor ofte referere til denne kameratens synspunkter.

En egen redegjørelse fra SKAU, annet sted i bladet, tar for seg en kritikk av denne kameraten for fraksjonisme. Dette spørsmålet er en av de viktige motsigelsene mellom kameraten og SK-flertallet. Det er også blitt et eget stort tema i partidiskusjonen i Oslo.

SKAU har også bedt tidligere DS-formannen i Oslo om å legge fram sitt syn på uenighetene i dette nummeret av TF.

PARTILEDELSEN HAR GJORT FEIL.

Partiledelsen har gjort viktige feil som fører til mye riktig og nødvendig kritikk av SK og SKAU.

Utkastet til SKs beretning, som har vært diskutert i partiet, går inn på en del av denne kritikken. Det har likevel vært en hovedkritikk av beretningsutkastet at det ikke går langt nok i å analysere feil i partiet og partiledelsen i denne perioden. Samtidig har beretningsdiskusjonen gitt oss mye verdifullt materiale. I det nye beretningsutkastet, som blir sendt ut i partiet i sommer, vil SK forsøke å gå videre inn på dette.

SK har nylig vedtatt en kritikk av SKAUs arbeid i en uttalelse som sto trykt i forrige nr. av TF. Denne er ikke ment som noen fullstendig oppsummering av verken partiledelsens eller SKAUs feil. SKAU har lagt fram en del sjølkritikk og har sikkert fortsatt også sjølkritikk ugjort. Ei mer fullstendig oppsummering må komme i diskusjonen nå og bør bli ferdig til landsmøtet.

DEMOKRATISK SENTRALISME

Den demokratiske sentralismen er et sentralt prinsipp-spørsmål for partiet. Å fjerne demokratiske sentralismen fra vedtektene, kommer etter SKAUs mening i samme stilling som om vi fjerna proletariatets diktatur fra programmet. SKAU mener at det er fremma forslag som peker i retning av avskaffing av den demokratiske sentralismen.

SKAU mener også at det fins viktige problemer i praktiseringa av den demokratiske sentralismen i partiet. Diskusjonen dreier seg også om dette. Dette gjelder feil i forholdet

mellom sentralisme og lokal sjølstendighet, feil i partidemokratiet, feil i partiledelsens forhold til kritikk og andre feil i den sentrale ledelsen av partiet.

Samtidig mener SKAU at det fins en ultra-demokratisk tendens i partiet. For en stor del kan den betegnes som feilaktige svar på virkelige problemer i praktiseringa av den demokratiske sentralismen, og på problemer som for en stor del fortsatt er uløst. Vi tar opp dette problemet ikke fordi vi vil legge lokk på kritikk eller hindre meningsytringer i partiet. Likevel mener vi vi nå trenger en prinsipp-diskusjon om *hva* som er demokratisk sentralisme. Her skal vi ta opp noen sånne spørsmål.

- Partiet vedtar i samsvar med reglene for den demokratiske sentralismen vilke diskusjoner som skal føres og når de skal føres.

Denne formuleringa er foreslått strøket fra vedtektene, og landsmøtet må ta stilling til dette.

Kamerat eks-DS-formannen i Oslo har sagt seg uenig i dette prinsippet i en artikkel der han sier at »deres prinsipp om det er SK og SKAUs sak å avgjøre når partikamper skal settes i gang, er feilaktig og urealistisk.»

SKAU er uenig i dette synet. Vedtektene sikrer alle medlemmer rett til å foreslå at ei sak skal diskuteres i partiet. Alle medlemmer har også rett til å mene at ledende organer praktiserer rettene sine udemokratiske, til å fremme kritikk av dette og få den behandla. Men å gå mot denne bestemmelsen i vedtektene er etter vårt syn å gå mot sentralismen og flertallsdemokratiet i partiet på et viktig punkt.

Om partivedtektene ikke hadde denne bestemmelsen, ville det oppstå uholdbare forhold i partiet: Et vilket som helst medlem eller grupper av medlemmer ville kunne påtvinge partiet diskusjon om en vilken som helst sak, når som helst og hvor lenge som helst. Eller *med vedtektene i ryggen* starte en kritikk mot partiledelsen, når et vilket som helst forslag om at ei sak skal diskuteres i partiet ble avvist..

Det ville føre til at det ble umulig for ledelsen å lede partiet på en planmessig måte. Det ville åpne for flere sentra i partiet, som er uforenlig med å ha sentralisme. Det ville åpne for at mindretallet kan påtvinge partiet diskusjoner og avgjøre hva partiet skal drive med mot partiflertallets vilje. Flertallets rett til å avgjøre disse spørsmåla ville dermed i praksis være avskaffa.

Vi hevder her ikke at dette er hensikten til de kameratene som har fremma forslag. Men etter vår mening vil dette være resultatet av det de foreslår.

Det er fremma forslag om å oppheve eller lempe på fraksjonsforbudet i partiet.

I vedtektsdiskusjonen er det fremma ganske mange forslag om dette. SKAU er mot disse forslaga bl.a. fordi vi mener de vil føre til svekking av medlemsdemokratiet og frata medlemmene retten til å bestemme partilinja gjennom flertallsvedtak. Dette ville også gjøre virkelig demokratisk sentralisme umulig.

I samband med diskusjonen av kritikken av eks-DS-formannen for fraksjonisme, er det fremma forslag om at landsmøtet må erklære denne kritikken som feilaktig. SKAU ser diskusjonen om dette som i hovedsak en diskusjon om vedtektenes fraksjonsparagraf gjelder. Dersom landsmøtet fatta et sånt vedtak, ville det etter vår oppfatning bety at vedtektene ikke gjelder.

- Er mindretallet underordna flertallet?

Dette er et annet spørsmål som er brakt opp i samband med kritikken av eks-DS-formannen. Det er her fremma det synet at dette prinsippet gjelder utad, men det gjelder *ikke innad i partiet*.

SKAU er uenig i dette. Dersom mindretallet i en partiorganisasjon eller et partistyre

er uenig med flertallet, har det mulighet til å reservere seg og anke vedtak inn for et overordna partiorgan (medlemsmøte, distriktsmøte, landsmøte, overordna partistyre). Men mindretallet har også plikt til å følge vedtak og har ikke rett til å motarbeide at flertallets vedtak blir satt ut i livet. SKAU mener vedtektene er helt klare på dette punktet.

Mye av kritikken av eks-DS-formannen gjelder at han har stemt for vedtak i SK for så å gå mot dem i partiet. Kameraten avviser denne kritikken og mener at han har full rett til å gjøre dette. Han må da også mene at andre SK-medlemmer har den samme retten. Dersom dette var tilfelle, betyr dette at SK kan ombestemme seg etter møtet og hver for seg begynne å jobbe for hvert sitt syn i partiet. Dette ville sjølsagt gjøre det umulig for SK å lede noe som helst.

- Den demokratiske sentralismen forelda?

Debatten om den demokratiske sentralismen blir i hovedsak ført innafor ramma av at dette er et grunnleggende riktig organisasjonsprinsipp for partiet.

Et SK-medlem som nylig har gått ut av partiet, kamerat »reka» har fremma det synet at den leninistiske partimodellen er feilaktig og har vært det lenge. I en artikkel som står i dette nr. av TF skriver han:

» Mange partimedlemmer har virkelige problemer med å få det til å gå ihop med på den ene sida noen og tredve mislykka forsøk på å lage sosialisme etter »Lenins partimodell» og erfaringa med den kritiske Oslo-formannens skjebne i vårt eget parti: og på den andre sida denne partimodellen med sin fraksjonsparagraf, demokratiske sentralisme osv. som det eneste rette. Etter min mening er »Lenins partimodell», i den formen Stalin videreutvikla den og SKAU praktiserer den bevist som ubrukelig. Dette skulle faktisk være en av de enkleste historiske erfaringene å trekke.»

Kamerat »reka» tar her standpunkt mot den leninistiske partiteorien, som vårt parti også bygger på. Dette er en ærlig sak. Sjøl om kamerat »reka» har gått ut av partiet, bør standpunktet hans diskuteres.

Kamerat eks-DS-formannen har uttalt seg positivt om »rekas» artikkel, og at den uttrykker mye av det han sjøl mener. Det er mulig kameraten ønsker å modifisere seg på dette punktet, men vi håper at han uansett klargjør sitt syn om dette i den videre debatten.

ARBEIDET I INDUSTRIARBEIDERKLASSEN OG FAGBEVEGELSEN.

Partiledelsen er blitt kritisert for å ha stått for ei strategisk feilaktig nedprioritering av faglig arbeid. Denne kritikken er fremma bla. av medlemmer av SKs faglige utvalg, og har stått sentralt i diskusjonen.

SKAU mener denne kritikken er grunnleggende riktig. Vi mener partiledelsen har hatt ei feilaktig linje for prioriteringa av det faglige arbeidet i partiorganisasjonen i perioden fra landsmøtet og fram til sommeren-78. Vi har også hatt ei feilaktig linje for prioriteringa av den faglige kampen i partiledelsen de to siste åra. Vi ser også disse feila i samband med et mer omfattende »venstre»-avvik i partiledelsens planarbeid i perioden. SKs beretning vil gå nærmere inn på disse spørsmåla.

Det gjenstår likevel en del spørsmål i denne diskusjonen. Et sånt spørsmål er diskusjonen om årsakene til denne nedprioriteringa. Et annet spørsmål er vilken plass det faglige arbeidet og arbeidet i masseorganisasjonene skal ha i partiet framover. Diskusjonen må her føres videre.

SENTRAL PROPAGANDA OG LOKALT ARBEID.

Partiledelsen er blitt kritisert for for sterk sentralisering i partiarbeidet, for liten vekt på lokalt arbeid, for å ha prioritert dagskampen for lavt, for i en periode å ha trukket ut for mye kader av partilaga i Oslo i samband med utbygginga av apparatet omkring trykkeri, KK og forlag. SKAU er grunnleggende enig i denne kritikken.

I diskusjonen om dette er det likevel etter vår mening fremma noen standpunkter som ikke er riktige og noen feilaktige forslag.

I diskusjonen i Oslo har signaturen He [redacted] [redacted] fremma forslag om nedlegging av KLASSEKAMPEN som dagsavis og gått in for nedskjæring av det sentrale partiapparatet og partibedriftene. Hensikten med dette er ifølge kameraten først og fremst å rydde plass til lokalt arbeid og dagskamp.

Disse forslaga er vel og merke fremma på et tidspunkt da dagsavisa er redda gjennom ei svær partikampanje og etter at det er gjennomført drastiske reduksjoner i det sentrale apparatet. Det siste har vi redegjort for i samband med den økonomiske kr [redacted]

Kamerat eks-DS-formannen i Oslo har i en lengre periode vært mot å fortsette med KK som dagsavis. Holdninga hans til dette er nærmere redegjort for i artikkelen om kameratens fraksjonisme. Idag sier kameraten muntlig at han er for dagsavisa. Han har likevel etter at han i SK stemte for at dagsavisa skulle fortsette, opprettholdt sitt syn om at avisa krever for mye krefter av partilaga i forhold til hva de får igjen. Han hevder også at en hovedårsak til «partikrisa» er «et stort lønna byråkrati» under SK. Som han sjøl er kjent med, utgjøres et flertall av dette så kalte «byråkratiet» av partiansatte i KK og trykkeriet. Det er derfor god grunn til å be kameraten klargjøre sitt syn på dagsavisa skriftlig her i TF.

SKAU er uenig i disse standpunktene og forslaga. Dagskampen og det lokale arbeidet er utvilsomt svært viktig og har vært vurdert for høyt av partiledelsen. Men når dette arbeidet stilles i motsetning til sentralt politisk arbeid på den måten i hvertfall H [redacted] B [redacted] gjør, så endrer denne kritikken etter vår mening karakter.

Den økonomiske kampen kan ikke settes opp mot eller erstatte den politiske kampen, verken i dagens situasjon eller strategisk. Partiet kan ikke klare seg med bare økonomisk kamp og lokalt arbeid, sjøl om dette arbeidet skaffer partiet mye av det vi trenger. Partiet trenger også en allsidig landsomfattende politisk virksomhet og propaganda. Dette er helt nødvendig for å utvikle partiets politiske innflytelse som parti, som er noe annet enn å bygge opp tillit til kommunistene gjennom lokalt arbeid.

Eksempler på dette er den store betydninga KLASSEKAMPEN over flere år har hatt for å dreie opinionen i Norge mot Sovjets krigspolitikk, eller for den anseelsen par [redacted] etter hvert har fått blant deler av den samiske befolkninga i Norge.

Uten en sann sentral virksomhet og propaganda kunne heller ikke partiet være noe revolusjonært parti. Økonomisk kamp aleine fører aldri til noen revolusjon. Dette er grunnleggende i leninismen.

SKAU har derfor kritisert disse standpunktene for økonomisme og for å være i strid med leninismen, og vi har kritisert forslagene til kamerat H [redacted] B [redacted] for å ville redusere partiet til lokale fagforeningsfraksjoner.

SOVJET OG KRIGSFAREN.

I innlegg i diskusjonen i Oslo er det hevda at «spørsmålet» om krigen og Sovjet blir uforholdsmessig høyt prioritert nå.»

SKAU mener dette er uriktig og mener at det arbeidet som er gjort på dette området må vurderes som positivt i partiledelsens arbeid. Kritikkk av partiledelsen på dette punktet må etter vår mening heller rette seg mot at det er gjort for lite enn at det er blir gjort for mye.

SKAU mener at det ganske lenge har vært en tendens i partiet til ettergivenhet overfor pro-sovjetiske strømninger i massebevegelsen. Et nylig eksempel på dette er 8.mars i år, der SK har kritisert et syn som gjorde seg gjeldende blant deler av kvinnekaderen, om at det var feilaktig å ta opp Afghanistan-spørsmålet i kvinnebevegelsen.

Kamerat DS-formannen i Oslo karakteriserer denne kritikken som »uberettiga» og »ukameratslig» og avfeier problemet med dette. Til gjengjeld hevder han at kamerater som i dagens situasjon er mot å slåss mot Sovjet i kvinnebevegelsen bør gå ut av partiet! SKAU er uenig i dette og mener at vi både må ta opp sånn kritikkk når det er grunnlag for det og at dette kan gjøres innafor ramma av ett parti.

SKAL PARTILEDELSEN »STYRTES»?

I diskusjonen har kamerat H■■ B■■ fremma et syn om at partiledelsen må »styrtes» eller »splittes».

Kamerat eks-DS-formannen i Oslo har fremma mistillitsforslag mot SKAU. Forslaget ble behandla på siste SK-møte, der det ble avvist mot kameratens avholdende stemme. Vi viser til en egen redegjørelse fra SK om dette et annet sted i bladet.

Kamerat H■■ B■■ åpner også i sitt innlegg for at dersom det ikke lykkes å »styrte» eller »splitte» partiledelsen på det kommende landsmøtet, så må kampen for dette fortsette etter landsmøtet.

Videre fins det et syn i Oslo-partiet om at diskusjonen om mistillit og om ledelsen bør kastes eller ikke representerer ei avsporing av partidiskusjonen.

SKAU er uenig i disse standpunktene. Spørsmålet er reist og må tas opp nå. Spørsmålet om tillit eller mistillit må behandles og avgjøres på landsmøtet. Det kan ikke henge uløst over en nyvalgt sentralkomite i neste landsmøteperiode. Det ville bety av vi innførte *permanentefløyer* i partiet, og begynte en ny landsmøteperiode med en fløy i partiet som fra starten av sa den ikke har tillit til partiledelsen. I så fall kunne ikke partiet unngå splittelse og organisatorisk oppløsning. SKAU ser derfor dette som et sentralt spørsmål i partidiskusjonen.

Partiledelsen har gjort feil, og det er rett å kritisere den for det. Men et standpunkt om hvorvidt ledelsen skal kastes eller ikke, krever en helhetlig oppsummering av ledelsens arbeid og hvilke linjer den står for. Skal det gjøres en helhetlig oppsummering, er det også nødvendig å oppsummere de positive sidene ved arbeidet. Den tidligere DS-formannen i Oslo, H■■ B■■ og andre som har gått inn for å styrte partiledelsen, har så langt unngått å gjøre ei slik allsidig vurdering.

Om det politiske innholdet i forslaget om mistillit, mener SKAU at det først og fremst uttrykker et ønske om at partiet skal ledes etter *andre politiske linjer* enn nå, og at disse linjene representerer *høyre*-standpunkter i partiet, og er i strid med marxist-leninistiske prinsipper.

Eks-DS-formannen i Oslo har begrunna sin mistillit til ledelse bl.a. med at hele linja til SK er feilaktig og må forkastes. Kritikken dreier seg bla. omsaker som vi har referert til i denne artikkelen. I tillegg har kameraten på møter i Oslo kritisert partiledelsen for å ha et ukritisk syn på vold i revolusjonen og for å ha slukt Pol Pots krigspropaganda rått.

Kameraten har også uttrykt at spørsmålet om Stalin må undersøkes nærmere, for å finne ut om det er nødvendig å dtryke Stalin blant de marxist-leninistiske klassikerne.

Kameraten har all mulig rett il å ha disse standpunktene. Han har også all mulig rett til å fortsette å kritisere SK o SKAU. Vi er heller ikke mot å diskutere disse spørsmåla - tvært om. Det vi er mot, er her at *partiledelsen skal skiftes ut på dette politiske grunnlaget.*

SITUASJONEN I PARTIET ER ALVORLIG.

Det fins mange uløste politiske motsigelser som er oppe til diskusjon i partiet. Det fins også uløste, teoretiske og politiske problemer som ingen i partiet idag har noe godt svar på. Det finnes mye riktig kritikk av partiledelsens arbeid. Etter SKs og SKAU's mening fins det også alvorlige høyre-tendenser i partiet, og også fortsatt »venstre»-feil som vi ikke har gjort skikkelig opp med. Disse problemene kan vi løse gjennom diskusjon og kritikk og dette frykter vi ikke.

Det at en kamerat i SK i denne situasjonen bruker fraksjonelle metoder for å fremme sitt syn, insisterer på at han har rett til å jobbe på denne måten og ikke er villig til å innrømme å ha gjort feil, mener vi likevel skjerper problemene. At det arbeides for å undergrave landsmøtets autoritet for å innføre permanente fløyer i partiet mener vi er alvorlige problem. Til sammen fører dette til mulighetene for splittelse av partiet.

Vi har hatt skarpe uenigheter og diskusjoner i partiet tidligere, men har likevel klart å holde sammen i ett parti. I den nåværende situasjonen er det uhyre viktig at partikampen holdes innafor ramma av partivedtektene. Vi oppfordrer partiet til å følge SKs oppfordring om behandlinga av uenigheten i partiet (SK-uttalelsen om problemene i parti-arbeidet):

»SK ber laga om å hjelpe til med å løse motsigelsene etter metoden »enhet-kritikk-enhet». SK oppfordrer til frimodighet i diskusjon og kritikk. Vi ber om at medlemmene kritiserer feil, slåss for enheten og slår ned på ukameratslige metoder, fraksjonisme og splittelses-makeri.

Partiledelsen må gå i spissen for å løse problemene. Men bare med medlemmenes aktive hjelp kan vi lykkes.»

OM PROBLEMER I PARTIARBEIDET

Sentralkomiteen har diskutert situasjonen i partiet våren 1980 og vil peke på noen problemer.

1. FEIL I LEDELSENS ARBEID

SK drøfta partikrisa høsten 1979. Etter det har både den politiske situasjonen i Norge og situasjonen i partiet endra seg. Situasjonen i Afghanistan og den økende krigstrisselen har på en dramatisk måte vist riktigheten i partiets linje mot sosialimperialismen. Dette har ført til framganger i frontar eidet og økt respekten for partiet. Klassekampene vinteren - våren 1980 og den voksende opposisjonen mot DNA/LO-ledelsens politikk har også skapt en gunstigere situasjon på arbeidsplassene enn på svært lenge, og dette har mange kamerater i fagbevegelsen og lag på arbeidsplassene utnytta dyktig. Den økonomiske krisa i Klassekampen og partiøkonomien er overvunnet. Alt dette er gunstige faktorer som også bør kunne hjelpe til med å skape en bedre situasjon for partiet på andre områder.

Men feil i ledelsens arbeid hindrer partiet i å utnytte de gode mulighetene fullt ut. Ledelsen av landsmøtediskusjonen blei kritisert av SK. Dette er i hovedsak SKAUs feil. SKAU har fleere ganger kommet etter de planene som er blitt offentliggjort i partiet for diskusjon av forskjellige landsmøtedokumenter. Det har ført til problemer for grunnorganisasjonene. SKAU har også reagert for seint og lite resolutt når det gjelder å ta stilling i interne partidiskusjoner om programatiske spørsmål. Dette har ført til riktig kritikk fra grunnorganisasjonene som kritiserer SKAU for å være for tafatt i ledelsen av partidiskusjonene.

SKAU har også fått kritikk for passivitet og for å henge etter i forhold til den faglige kampen vinteren - våren 1980. Dette er også en riktig kritikk. Dette spørsmålet er svært viktig nå fordi mulighetene for framgang er så store og det blir stilt så store krav til partiet.

SKAU har helt siden høsten 1978 undervurdert og underprioritert ledelsen av det faglige arbeidet. Det er i vinter tatt enkelte skritt for å rette på dette. Men fortsatt har SKAUs ledelse

av de faglige kampene vinteren og våren 1980 vært for svak.

SK konstaterer at SKAUs arbeid med partiplanene har ligget nede våren 80. Dette skaper store problemer for hele partiet. Mye av årsakene til det er at SKAU ikke har kunnet konsentrere seg om disse viktige oppgavene på grunn av alvorlige problemer i Oslo-distriktet. SK understreker at det nå uansett vanskene i Oslo er svært viktig at SKAU tar et fast grep om planarbeidet.

SK har ikke behandla alle sider ved sitt eget og SKAUs arbeid. Men SK vil understreke at det kommer inn mye riktig kritikk av partiledelsens arbeid. Slik kritikk er nødvendig for å komme over problema, og SK ber spesielt SKAU å samle og lære av slik kritikk.

2. ALVORLIGE HØYRETENDENSER I PARTIET .

SKs sammenfatning av den politiske situasjonen i partiet er at høyrefaren er den største faren nå. Det har utvikla seg en alvorlig høyretendens med et stadig klarere politisk innhold som dukker opp på en lang rekke områder.

- det fins høyreavvik i holdninga til marxismen-leninismen- Mao Zedongs tenkning der det reises kritikk mot grunnleggende marxist-leninistiske prinsipper.
- det fins høyreavvik i holdninga til den sosialistiske revolusjonen og proletariatets diktatur.
- det fins høyreavvik i synet på sosialimperialismen og de pro-sovjetiske revisjonistene i Norge.
- det er et utbredt syn blant mange kamerater som arbeider i kvinnebevegelsen at det er feilaktig å kjempe mot sovjets invasjon i Afghanistan i kvinnebevegelsen.
- det fins høyreavvik i forhold til allianser med DNA, bl a i samband med 1.mai i form av for store politiske konsesjoner i enkelte tilfeller.
- det fins høyreavvik i synet på partiet og partimodellen, som bl a undervurderer sentral kommunistisk propaganda og dagsavisa, og som overvurderer den reint økonomiske kampens betydning.
- det fins høyreavvik i synet på den demokratiske sentralismen, som vil avskaffe direktiver og sentral ledelse av diskusjoner i partiet og vil tillate fraksjonisme.
- det fins høyreavvik i synet på kommunistene sjøl som vil erstatte hardt og oppofrende arbeid med liberalisme.

SK understreker at dette er mindretallsstrømninger i partiet. Kameratene som har slike synspunkter er ærlige revolusjonære. SK vill løse motsigelsen med dem, ikke ved å fordømme dem, men med kameratslig diskusjon med dem for å overbevise dem om at de tar feil. Nettopp derfor vil SK klart si sin mening om høyretendensene i tida som kommer. SK mener at dersom denne tendensen vinner fram i partiet, vil det bety at AKP (m-1) går i oppløsning eller slutter å være et kommunistisk arbeiderparti. Sentralkomiteen oppfordrer medlemmene til å bruke programdiskusjonene til å ta opp spørsmålet om høyre eller venstre.

VIKTIGE ULØSTE TEORETISKE OG POLITISKE PROBLEMER.

SK understreker at de siste åra viser at partiet står overfor mange politiske og teoretiske problemer som vi ennå ikke har noen løsning på. Utviklingen i Albania, i Kina etter Maos død, Vietnams invasjon i Kampuchea osv har vist at mye av det vi trudde om sosialismen ikke var sant. Utviklinga i vesten viser også at det er mange problemer vi som kommunister i 80åra ikke har analysert.

Noen slike problemer:

- organiseringa av den sosialistiske økonomien i høyt utvikla industriland.
- forholdet mellom demokrati og diktatur under sosialismen og politikk for å hindre at borgerskapet gjenoppretter kapitalismen.
- analyse av økonomien i kapitalistiske og revisjonistiske land som Sovjetunionen
- analyse av hva den tekniske og økonomiske utviklinga vil bety for krisa i kapitalismen og for klasseforholda i høyt utvikla industrialiserte land.

Når det gjelder disse spørsmåla har ingen i partiet tilfredse allende svar. Det er ei oppgave for hele partiet og ikke bare for partiledelsen, å finne fram til slike svar gjennom arbeid, undersøkelser og diskusjon over lengere tid. Denne diskusjonen klarer vi ikke å slutføre til neste landsmøte.

Når det er slått fast at mange av marxist-leninistene synspunkter har vært feil, og marxismen-leninismen blir utsatt for harde internasjonale angrep, øker faren for at partiet skað forkaste det revolusjonære innholdet i marxismen og gli over til revisjonisme eller sosialdemokrati. SK oppfordrer medlemmene til å studere og diskutere våre uløste problemer og samtidig være årvåkne mot faren for å kaste ut marxismen-leninismen med ~~XXXXXXXXXXXX~~ det skitne badevannet.

4. PARTILEDELSENS OG MEDLEMMENES ANSVAR FOR Å LØSE MOTSIGELSER.

SK understreker at det fins forskjellige slags motsigelser i partiet. Det fins både høyreavvik og diskusjoner om problemer der partiet ikke har noe ferdig syn. Det blir gjort fraksjonelle feil. Samtidig kommer det mye berettiga kritikk av partiledelsen og SKAU.

SK understreker at disse motsigelsene må løses riktig ved å bruke demokratiske partidiskusjoner og vedtak. Det er feil å blande ulike typer motsigelser. Det er nødvendig å fordømme fraksjonisme. Men samtidig er det nødvendig å ta vare på og lære av riktig kritikk. Kamerater som går fram på riktig måte og legger kritikken sin riktig fram er heller ikke fraksjonister, sjøl om de skulle ta feil.

SK understreker at SKAU må legge stor vekt på å behandle motsigelsene riktig og ikke undertrykke noen meninger i partiet som uttrykkes kameratslig og på riktig demokratisk måte. SK kritiserer SKAU og enkelte ledende kamerater for å ha brukt en for skarp form i behandlinga av polemikken mot noen kamerater, også kamerater som har hatt feil. SK understreker samtidig at ledelsen ikke kan tillate noen former for fraksjonisme.

SK ber laga hjelpe til med å løse motsigelsene etter metoden "enhet-kritikk-enhet". SK oppfordrer til frimodighet i diskusjon og kritikk. Vi ber om at medlemmen kritiserer feil, slåss for enheten og slår ned på ukameratslige metoder, fraksjonisme og splittelsesmakeri.

Partiledelsen må gå i sålssen for å løse disse problemene, men bare med medlemmenes aktive hjelp kan vi lykkes.

Sentralkomiteen i AKP (m-1)